

A KÚRIA
mint felülvizsgálati bíróság

Kfv. II. 35. 003/2013/3. szám

A Kúria a Dr. Törőcsik Attila ügyvéd (**cím**) által képviselt felperes neve(felperes címe) felperesnek az Ivanovits Ügyvédi Iroda (ügyintéző: Dr. Ivanovits Andrea ügyvéd, **cím**) által képviselt Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal Központi Szerve (1097 Budapest, Soroksári út 22-24.) alperes ellen mezőgazdasági támogatás tárgyában hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indított perében a Szekszárdi Törvényszék 2012. szeptember 26. napján kelt 9.K.20.340/2012/5. számú jogerős ítélete ellen a felperes által 6. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán az alulírott napon - tárgyaláson kívül - meghozta az alábbi

ítéletet:

A Kúria a Szekszárdi Törvényszék 9.K.20.340/2012/5. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak - külön felhívásra - 70.000 (hetvenezer) forint felülvizsgálati illetéket.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak helye nincs.

Indokolás

A felperes 2008. február 1. napján a fiatal mezőgazdasági termelők számára nyújtandó támogatás iránt kérelmet terjesztett elő a Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal illetékességgel rendelkező kirendeltségéhez, mint elsőfokú közigazgatási hatósághoz. A kérelem melléklete tartalmazta az üzleti kódszám szerint azt, hogy a felperes gombatermesztéssel kíván foglalkozni, és a támogatásból a csiperkegomba termesztést akarja finanszírozni. Az elsőfokú hatóság a felperes kérelmének helyt adott 168/1701/6/2008. számú határozatában és a kérelemmel összefüggésben - a gazdaság ökonómiai méretét az üzem potenciális kapacitása alapján, az Európai Mértékegységnek megfelelően - 11,98 EUME-t állapított meg. A felperes 2008-ban és 2011-ben - kifizetési kérelmei alapján - 9.134.280 forint támogatási összeget vett fel.

Az elsőfokú hatóság 2011. március 18. napján helyszíni ellenőrzést folytatott le és megállapította, hogy a felperesnél 2009. évben

gombatermesztés nem történt, árbevétel nem volt. A helyszíni ellenőrzés eredményeként az elsőfokú hatóság a 2011. július 25. napján kelt 168/1701/16/25/2008. iktató számú határozatával kötelezte a felperest a már felvett 9.134.280 forint összegű támogatás és kamatai visszafizetésére. Az elsőfokú hatóság döntését az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapból a fiatal mezőgazdasági termelők számára nyújtandó támogatások részletes feltételeiről szóló 67/2007. (VII.26.) FVM rendelet (a továbbiakban: Rendelet) 4.§ (4) bekezdés d) pontjára alapította. A felperes fellebbezése folytán eljáró alperes a 2011. november 23. napján kelt 168/171/16/32/2008. számú határozatával az elsőfokú határozatot helyben hagyta. A határozat indokolásában megállapította, hogy a felperes gazdaságának üzemmérete 2009. évben 0 EUME volt a vállalt 9,98 EUME értékkel szemben. Az alperes a döntését a Rendelet 9.§ (8) bekezdés a) pontjára alapította.

Az elsőfokú bíróság a felperes - közigazgatási határozatok törvényességét a hatósági eljárásra vonatkozó alapelvi rendelkezés megsértése és az átjárhatóság alkalmazásának kizárása miatt vitató - keresetét elutasította. Ítéletének indokolásában kifejtette, hogy a felperes az üzleti tervben, illetve a csatolt adminisztrációban konkrétan rögzítette, kódszám megjelölése mellett, hogy gombatermesztéssel kíván foglalkozni. Az is kétséget kizáróan megállapítható, hogy ezzel összefüggésben a vállalt kötelezettségnek nem tett eleget, az ellenőrzés szerint a szükséges EUME értéket nem produkálta a tárgyi időszakban. A bíróság nem osztotta a felperesnek az egyes mezőgazdasági tevékenységek közötti „átjárhatóságra” vonatkozó felvetését. Álláspontja szerint a felperes ezt a fogalmat úgy értelmezte, hogy nem csupán a vállalt tevékenységből, hanem minden, az SFH listában felsorolt mezőgazdasági tevékenységből is összeállhat az EUME érték. Ezzel szemben a bíróság álláspontja az volt, hogy az érintett gazdálkodóknak, így a felperesnek is a vállalt tevékenységből kellett volna elérni az EUME értéket a meghatározott időszakra vonatkozóan. Az elsőfokú bíróság hangsúlyozta, hogy a fentiekkel összefüggésben a felperes konkrét jogszabálysértésre nem hivatkozott, és nem jelölte meg azt a jogszabályt, amely lehetőséget biztosít az általa alkalmazott számítási metodikára, magára az átjárhatóságnak, mint jogintézménynek az alkalmazhatóságára. Az elsőfokú bíróság konkrét jogszabályi rendelkezés hiányában nem találta helytállónak azt a felperesi hivatkozást, hogy a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény 5.§ (2) bekezdését sértve járt el a hatóság, és nem tájékoztatta egy nem létező jogintézményről, amikor csak a felperes által végzett gombatermesztés tekintetében vette figyelembe az EUME értéket.

A jogerős ítélet ellen a felperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, amelyben kérte a jogerős ítélet megváltoztatását és az

alperesi határozat hatályon kívül helyezését, az alperes új eljárásra kötelezését. Másodlagosan kérte a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra, új határozat hozatalára utasítását azzal, hogy a fiatal mezőgazdasági termelők számára nyújtandó támogatások részletes feltételeiről szóló 96/2007. (XII.3.) MVH közlemény jogforrás és az abban lévő SFH-tábla szerint az átjárhatóság létező, gyakorolt jogintézmény.

Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság jogsértő döntést hozott, mert nem vette figyelembe az alperes napi gyakorlatát. A felperes állította, hogy az alperes számos esetben elfogadta az átjárhatósággal kapcsolatos felperesi álláspontot, ezt a perben sem vitatta. Hangsúlyozta, hogy az MVH közlemény jogforrás, mert jogszabályi felhatalmazás alapján készült, s mint alsóbbrendű jogi szabályozás meghatározott személyi körre kötelező normákat tartalmaz. Ennek folytán levezethető, hogy az alapjogszabály a mezőgazdasági, agrár, vidékfejlesztési, valamint halászati támogatásokhoz és egyéb intézkedésekhez kapcsolódó eljárás egyes kérdéseiről szóló 2007. évi XVII. törvény, amelyen alapul a Rendelet, és a Rendelet alapján készült az MVH közlemény, benne a 2. számú melléklettel. A felperes elismerte, hogy az átjárhatóság, mint kifejezés valóban nem lelhető fel a releváns jogszabályok szövegében, azonban a szövegkörnyezetből, az átjárhatósággal szinonim szavakból egyértelműen levezethető álláspontja.

Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmet nem terjesztett elő.

A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 274.§ (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta és a jogerős ítéletet a Pp. 275.§ (2) bekezdése alapján a felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálta.

A felperes felülvizsgálati kérelme nem alapos.

Az elsőfokú bíróság a per eldöntése szempontjából releváns tényeket helyesen állapította meg és a vonatkozó jogszabályok megfelelő értelmezésével vont le azt a következtetést, hogy a közigazgatási határozatok törvényesek, az azt vitató felperesi kereset nem alapos.

A Kúria álláspontja szerint a felperes az alperesi határozatban hivatkozott, Rendelet 4.§ (4) bekezdés d) pontjában foglalt ügyféli kötelezettség, valamint a 9.§ (8) bekezdés a) pontjának, a felvett támogatás visszafizetésére vonatkozó előírást tartalmazó rendelkezésekkel szemben nem jelölt meg olyan jogszabályi rendelkezést, amely kifejezetten előírta volna azt, hogy a támogatásban részesült ügyfél a támogatási kérelemben, az ahhoz benyújtott üzleti tervben, a jogerős támogatási határozatban foglaltak ellenére, lényegében az elbírált kérelmétől eltérően

használja fel a támogatás összegét.

A felperes a támogatás nyújtásáról és nem annak felhasználásáról, és nem is a kifizetéseknel alkalmazandó szabályokról szóló MVH közleményre, és annak közelebbről meg sem határozott útmutatására utalt. Az MVH közlemény 2. számú mellékletében található, SFH értékek listáját tartalmazó táblázatra továbbra is csak általánosságban hivatkozott, melyből semmiféle következtetés nem vonható le a felperesi álláspont alátámasztására. Lényegében a felperes egy állított és nem is bizonyított alperesi gyakorlatra alapította a felülvizsgálati érvelését, hogy törvénysértő a jogerős ítélet. Ez a hivatkozása azonban konkrét jogszabályi rendelkezés megjelölése hiányában teljességgel megalapozatlan.

Az elsőfokú bíróság helyesen jutott arra a következtetésre, hogy egy állított, de nem bizonyított, jogszabályi hivatkozással nem igazolható jogintézményre (átjárhatóság) történő hatósági kioktatás elmaradása nem tekinthető a Ket. 5.§ (2) bekezdésében foglalt tájékoztatási kötelezettség megsértésének, ez okból pedig törvénysértőnek a hatósági eljárás. Érdemi eljárási jogszabálysértés nélkül a határozatok hatályon kívül helyezésére nincs lehetőség.

Tekintettel arra, hogy a felperes nem tudta igazolni, jogszabályi hivatkozással alátámasztani, hogy létezik az „átjárhatóság” intézménye, és ez okból a felperes jogosult volt egy meghatározott célra adott támogatást más célra felhasználni, és ezzel az üzleti tervben általa ígért EUME értéket teljesítette, ezért a felperes a felülvizsgálati kérelmében alaptalanul állította a jogerős ítélet törvénysértő jellegét.

A fentiekre tekintettel megállapította a Kúria, hogy a jogerős ítélet nem jogszabálysértő a felülvizsgálati kérelemben hivatkozott okokból, ezért azt a Pp. 275.§ (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

Az alperesnek a felülvizsgálati eljárásban költsége nem merült fel, ezért az arról való rendelkezést a Kúria mellőzte.

A felperes a Pp. 78.§ (1) bekezdése szerinti költségviselési szabályok, valamint a 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 13.§ (2) bekezdése alapján köteles megfizetni a felülvizsgálati illetéket, melynek összegét a Kúria a felülvizsgálati kérelem előterjesztésekor hatályos 1990. évi XCIII. törvény 50.§ (1) bekezdése alapján állapította meg.

Budapest, 2013. május 22.

*Dr. Tóth Kincső s.k. a tanács elnöke, Dr. Rothermel Erika s.k. előadó
bíró, Dr. Bögös Fruzsina s.k. bíró*